

2008. április 23., szerda

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, és tájékoztatás céljából az Európai Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Kábítószeres és a Kábítószerfüggőség Európai Megfigyelőközpontjának, az Európa Tanácsnak, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetének és szakosított ügynökségeinek.

A 10. Európai Fejlesztési Alap programozásának végrehajtása

P6_TA(2008)0171

Az Európai Parlament 2008. április 23-i állásfoglalása a 10. Európai Fejlesztési Alap programozásának végrehajtásáról (2007/2138(INI))

(2009/C 259 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Cotonouban 2000. június 23-án egyrészlől az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok, másrészlől az Európai Közösség (EK) és tagállamai között aláírt partnerségi megállapodásra ⁽¹⁾ (Cotonoui Megállapodás),
 - tekintettel a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői között az AKCS–EK partnerségi megállapodással összhangban a 2008–2013 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret értelmében nyújtandó közösségi támogatás finanszírozásáról és az EK-Szerződés negyedik részének hatálya alá tartozó tengerentúli országok és területek számára nyújtandó pénzügyi támogatás elosztásáról szóló belső megállapodásra ⁽²⁾,
 - tekintettel az AKCS–EK partnerségi megállapodás alapján létrehozott 10. Európai Fejlesztési Alap végrehajtásáról szóló, 2007. május 14-i 617/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Külügyi Bizottság és a Költségvetési Bizottság véleményére (A6-0042/2008),
- A. mivel a 10. Európai Fejlesztési Alap (EFA) megvalósítása során a ratifikálási folyamat 2007. november 30-ig történő befejezése (az EU valamennyi tagállama és az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS-államok) kétharmada által) volt a feltétele a 2008. január 1-jei hatálybalépésnek (Cotonoui Megállapodás 93. cikkének (3) bekezdése);
- B. mivel a „megszüntetési záradék” többé nem teszi lehetővé a korábbi EFA-k maradványainak igénybevetelét;
- C. mivel a Bizottság kötelezettséget vállalt a 9. EFA pénzeszközeinek teljes felhasználására 2007. december 31-e előtt;
- D. mivel az EFA jelenleg még mindig nem része az EU költségvetésének annak ellenére, hogy az Európai Parlament többször kérte a költségvetésbe való felvételét;
- E. mivel az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek által az EFA felett gyakorolt hivatalos ellenőrzés hiánya – amely összefügg azzal, hogy az alap nem része az EU költségvetésnek – demokratikus deficitet jelent,

⁽¹⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o. A 2005. június 25-én aláírt megállapodással felülvizsgált megállapodás (HL L 209., 2005.8.11., 27. o.).

⁽²⁾ HL L 247., 2006.9.9., 32. o.

⁽³⁾ HL L 152., 2007.6.13., 1. o.

2008. április 23., szerda

- F. mivel a 10. EFA programozásába bekapcsolódó nem állami szereplőkről a Bizottság készített egy 64 AKCS-országra kiterjedő tanulmányt, amely feltárja, hogy minden esetben volt tájékoztatás, azonban csak a vizsgált országok felében volt tényleges részvétel;
- G. mivel a lisszaboni EU–Afrika csúcson (2007. december 8–9.) új Afrika–EU partnerségi stratégiát és egy 2008–2010 közötti időszakra szóló cselekvési tervet indítottak, melyek az „egységes Afrika elvén, Afrika és Európa kölcsönös függőségén, a felelősségvállaláson és közös felelősségen, az emberi jogok, a demokratikus elvek és a jogállamiság, valamint a fejlődéshez való jog tiszteletben tartásán” alapulnak, és ennek alkalmával elfogadták az Európai Parlament és a Pánafrikai Parlament közös nyilatkozatát, ily módon intézve felhívást a parlamentek szerepének az új stratégia keretében történő megerősítésére;
- H. mivel az EU és tagállamai politikai kötelezettséget vállaltak a – különösen az Afrikát érintő – fejlesztési támogatás és a támogatás hatékonysága terén;
- I. mivel az EU vállalta, hogy kereskedelmi támogatását mostantól 2010-ig évi közel 2 milliárd euróra növeli (1 milliárd euró a Bizottság terhére, 1 milliárd a tagállamok terhére);
- J. figyelembe véve a 10. EFA előirányzatainak tájékoztató jellegű elosztását, azaz hozzávetőleg 30% az általános költségvetés támogatására, 30% az infrastruktúrákra, 15% a kormányzásra (beleértve a békét és a biztonságot is), 8% a mezőgazdaságra és vidékfejlesztésre, 8% a szociális ágazatokra és a társadalmi kohézióra, a fennmaradó összeg pedig a gazdasági fejlesztés, az intézmények támogatása és a környezetvédelem között oszlik meg,
- K. mivel a 10. EFA által az alapfokú oktatásra és az egészségügyi ágazatokra szánt előirányzatok részaránya némileg csökken a 9. EFA-hoz képest;

A 10. EFA feladatai és célkitűzései

1. hangsúlyozza, hogy fontos feladatot jelent a 2008–2013 közötti időszakra szóló EFA végrehajtása, különösen az EU és a tagállamok politikai kötelezettségvállalásai miatt a fejlesztési támogatások, az Európa és Afrika közötti megújított partnerség felé mutató fejlődés, valamint az EU-nak a millenniumi fejlesztési célok (MFC) 2015-ben való megvalósítására irányuló hozzájárulása terén;
2. teljes mértékben egyetért az együttműködésnek a 617/2007/EK rendelet 1. cikkében meghatározott elsődleges célkitűzésével, ami „a szegénység felszámolása a partnerországokban és -régiókban a fenntartható fejlődés összefüggésében, és különösen a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása”; a legnagyobb jelentőséget tulajdonítja annak, hogy e kiemelt célkitűzések konkrétan megvalósuljanak az e rendelet által előírt eszközök és végrehajtási módok révén, és sajnálja, hogy az országstratégiai és a régióstratégiai dokumentumokra vonatkozó rendelkezések e célkitűzések megszorító értelmezésébe illeszkednek;
3. kéri, hogy az EFA végrehajtását illesszék be az EU nemzetközi kötelezettségvállalásainak keretébe is, melyekről az EK-Szerződés 177. cikkének (3) bekezdése rendelkezik;
4. ragaszkodik ahhoz, hogy az EFA végrehajtása feleljen meg az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programjának a hivatalos fejlesztési támogatás felhasználására vonatkozó ajánlásainak, valamint ahhoz, hogy a programozásból zárjanak ki legalább minden olyan cselekvést, amely nem felel meg a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottsága (DAC) által meghatározott, a hivatalos fejlesztéstámogatásra alkalmazandó feltételeknek; kéri ennek megfelelően a 617/2007/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének módosítását;
5. meglelégedéssel fogadja, hogy az új 617/2007/EK rendelet kidolgozása során gondot fordítottak az egyszerűsítésre és a harmonizációra; úgy véli, hogy a fejlesztési együttműködési eszközhöz ⁽¹⁾ (FEE) történő igazításra fordított figyelemnek köszönhetően erősödni fog a Parlament szerepe az EFA végrehajtásának nyomon követésében és ellenőrzésében;

⁽¹⁾ A fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 378., 2006.12.27., 41. o.).

2008. április 23., szerda

6. támogatja az EFA-nak az EU költségvetésébe való beillesztését, megerősítendő a fejlesztési együttműködés koherenciáját, átláthatóságát és hatékonyságát, és biztosítandó annak demokratikus ellenőrzését; hangsúlyozza, hogy az EFA-nak a költségvetésbe történő beillesztése a kormányközi ratifikációs folyamat nehézségéhez és lassúságához kapcsolódó, visszatérő problémákra is megfelelő választ nyújt; kéri a Tanácsot, hogy a pénzügyi keret 2009-ben esedékes felülvizsgálata keretében írja elő az EFA költségvetésbe való beillesztését;
7. üdvözli, hogy a Lisszaboni Szerződésből törlésre kerül az EK-Szerződés 179. cikkének (3) bekezdése, mely cikk kizárta az EFA-t a Szerződés hatálya alól, így megnyílik az út az EFA-nak az EU költségvetésébe való beillesztése előtt;
8. emlékeztet arra, hogy ragaszkodik a fejlesztési politikák koherenciájához és azon európai kötelezettségvállalásokhoz, melyek célja annak biztosítása, hogy a fejlesztési politika célkitűzései ne kerüljenek ellentmondásba az EU e politikára kiható más politikáival (kereskedelem, környezetvédelem, biztonság, mezőgazdaság, stb.);
9. kéri a Bizottságot, hogy fordítson több figyelmet az AKCS-országok képzett munkaerejének az EU-ba irányuló tömeges átvándorlására, és javasoljon megfelelő intézkedéseket az országban maradás vagy a visszatérés megkönnyítésére;
10. emlékeztet arra, hogy ragaszkodik azokhoz a felelősségvállalási és részvételi elvekhez, amelyek a Cotonou Megállapodás és a fejlesztésről szóló európai konszenzus ⁽¹⁾ középpontjában állnak;

Ütemterv

11. felkéri az EU-tagállamok és az AKCS-országok közül azokat, amelyek még nem ratifikálták a belső megállapodást és a felülvizsgált Cotonou Megállapodást, hogy tegyék azt meg annak érdekében, hogy késedelem nélkül megkezdődhessen a 10. EFA végrehajtása;
12. tudomásul veszi, hogy a Bizottság kötelezettséget vállalt a 9. EFA pénzeszközeinek teljes igénybe vételére a 2007. december 31-i lejárati határidő előtt; kéri a Bizottságot, hogy hozzon meg minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy egyetlen előirányzatra se vonatkozzon „megszüntető záradék”, és hogy biztosított legyen a finanszírozás folyamatossága;
13. hangsúlyozza, hogy e szoros ütemterv nem tette lehetővé, hogy a programozásba teljes körűen bevonják a civil szervezeteket és a parlamenteket, és nyomatékosan kéri, hogy a konzultációs folyamat e hiányosságait orvosolják a végrehajtási szakaszban;

Stratégiai dokumentumok és kiemelt cselekvési területek

14. hangsúlyozza, hogy a 617/2007/EK rendelet 1. cikkében meghatározott célkitűzések eléréséhez a programozásnak elsőbbséget kell adnia a szegénység visszaszorítását célzó intézkedéseknek, különösen a millenniumi fejlesztési célokkal összefüggő ágazatokban, mint például a szociális ágazat, ezen belül is különösen az egészségügy és az alapfokú oktatás; hangsúlyozza, hogy az FEE keretében vállalt azon kötelezettséget, amely szerint a következetesség érdekében 2009-re a pénzeszközök 20%-át az egészségügyre és az alapfokú oktatásra kellene fordítani, és minden európai fejlesztési politikára, ezen belül az EFA-ra is alkalmazni kell;
15. tudomásul veszi a Bizottság arra vonatkozó szándékát, hogy e célkitűzést a költségvetési támogatás segítségével kívánja elérni, de sajnálja, hogy a kedvezményezett országokkal együtt nem dolgoztak ki semmilyen átfogó stratégiát annak érdekében, hogy az egészségügy és az alapfokú oktatás ágazatát felvegyék az országstratégiai dokumentumokban szereplő prioritások közé; kéri, hogy a 20%-os célkitűzés elérése érdekében a felülvizsgálat keretében értékeljék újra ezt a kérdést;

⁽¹⁾ A Tanács, a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által együttesen elfogadott nyilatkozat az Európai Unió fejlesztési politikájáról: „Az európai konszenzus” (HL C 46., 2006.2.24., 1. o.).

2008. április 23., szerda

16. hangsúlyozza, hogy a szegénység tartós csökkentése csak fenntartható gazdasági, szociális és környezetvédelmi fejlődés mellett valósulhat meg; hangsúlyozza továbbá, hogy valamennyi EFA címén hozott intézkedésnek olyan erős gazdaság létrehozására irányuló fejlesztési folyamat részét kell képeznie, amely környezetkímélő, és amelyben senkit sem fosztanak meg az alapvető szociális szolgáltatásokról;

17. hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlődés soha nem valósítható meg teljesen háború, polgárháborús viszály vagy politikai bizonytalanság esetén; ezért úgy véli, hogy prioritást kellene élveznie a demokrácia építésének és a béke, a törvényesség, a stabil demokratikus intézmények fenntartására vagy támogatására, valamint az emberi jogok maradéktalan betartására irányuló erőfeszítéseknak;

18. az a véleménye, hogy az országstratégiai dokumentumokat demokratikus ellenőrzésnek kell alávetni, és ebből következően azokat nem lehetne parlamenti ellenőrzés nélkül kidolgozni és alkalmazni; úgy véli, hogy az országstratégiai dokumentumoknak az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés (KPK) számára történő átadása jelentős hozzájárulás a Cotonoui Megállapodásban leírt felelősségvállalási célkitűzéshez, és előrelépés annak érdekében, hogy a komitológia keretében intézményi hatáskört juttassanak a KPK-nak és az Európai Parlamentnek; kéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a KPK rendelkezzen anyagi eszközökkel az országstratégiai dokumentumokra vonatkozó munka elvégzéséhez, valamint arról, hogy a KPK véleményeiről a Bizottság ellenőrző jelentést készítsen;

19. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 617/2007/EK rendelet semmilyen kifejezett eljárást nem ír elő az Európai Parlament, a nemzeti parlamentek, a helyi hatóságok és a nem állami szereplők részvételére, sem a velük való konzultációra vonatkozóan az országstratégiai dokumentumok kidolgozása, nyomon követése és értékelése keretében; kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a programozásba következetesen illessze be ezeket a konzultációkat;

A nemekkel kapcsolatos kérdések

20. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nemek kérdését nem fogadták el külön cselekvési területként; kéri, hogy e döntést az AKCS-partnerekkel egyetértésben fontolják meg újra az EFA végrehajtásának féltidős felülvizsgálata keretében;

21. kéri a Bizottságot, hogy tartsa tiszteletben a nemek közötti egyenlőség terén tett kötelezettségvállalásait, melyek a kulcsfontosságú politikákra vonatkozó dokumentumokban szerepelnek, úgymint az Európai fejlesztési konszenzusban, az EU–Afrika közös stratégiában, valamint a Cotonoui Megállapodásban, annak biztosítása érdekében, hogy az AKCS–EU partnerség politikai prioritásai között szerepeljenek és megfelelő figyelmet és finanszírozást kapjanak a nemekhez kapcsolódó kérdések a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésének („gender mainstreaming”) keretében, továbbá nyomatékosan kéri, hogy egy fejezetnek és külön mutatóknak a Bizottság által készített éves jelentésbe való beillesztésével erősítsék meg a nemek kérdésének láthatóságát a jobb nyomon követésnek és az elért haladás jobb ellenőrzésének lehetővé tétele érdekében;

Költségvetési támogatás

22. azon a véleményen van, hogy a költségvetési támogatás hatékonyan hozzájárulhat a szegénység felszámolásához és a millenniumi fejlesztési célok megvalósításához, különösen, ha ezeket az eszközöket az egészségügy és az alapfokú oktatás ágazatára összpontosítják; egyetért a Bizottság azon szándékával, mely szerint a költségvetési támogatásnak olyan ösztönzőként kell működnie, amellyel növelni lehet a nemzeti költségvetési keretből az ezen ágazatoknak szánt részarányt;

23. emlékeztet arra, hogy a költségvetési támogatás hatékonyságát és jogszerűségét szigorúan alá kell rendelni több előzetes feltétel betartásának, amelyek elsősorban a következők: egyrészt az adományozók közötti megerősített együttműködés, másrészt a demokratikus szabályok betartása, a helyes kormányzás és arra vonatkozó előírás, hogy a kedvezményezett országokban demokratikusan megválasztott parlamentnek kell ellenőriznie a közpénzek kezelését; felkéri a Bizottságot, hogy szigorúan tartsa be ezen előzetes feltételeket, mielőtt kötelezettséget vállal bármilyen költségvetési támogatási programra;

2008. április 23., szerda

24. üdvözli a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy közvetlenül összekapcsolja a költségvetési támogatást a millenniumi fejlesztési célok megvalósításában elért eredményekkel, és előmozdítja a millenniumi fejlesztési célok olyan „MFC-szerződések” útján történő megvalósítását, amelyek hosszabb távú garantált finanszírozást írnak elő, ily módon hozzájárulva a támogatás kiszámíthatóságának erősítéséhez;
25. kéri, hogy a költségvetési támogatásról megbízható, átlátható és a millenniumi fejlesztési célok terén elért előrelépések mértékének mérésére alkalmas mutatók alapján készített értékelésről nyújtsanak be éves jelentést az Európai Parlamentnek, a KPK-nek, a nemzeti parlamenteknek és a nem állami szereplőknek,
26. kéri, hogy a költségvetési támogatás keretében saját források álljanak rendelkezésre az összes AKCS-parlament költségvetési ellenőrzésre vonatkozó kapacitásának megerősítésére;

Ösztönző részlet

27. emlékeztet arra, hogy ragaszkodik a helyes kormányzás előmozdításához, és hogy egyetért a „helyes kormányzásért járó jutalom” elvével a Cotonoui Megállapodás 8. cikkében meghatározott politikai párbeszéd keretében azzal a feltétellel, hogy az odaítélés kritériumai és a végrehajtás módja világos és átlátható;
28. úgy véli, hogy az ösztönző részlet bontásához a Bizottság által meghatározott kritériumok kiemelten kezelik az Észak érdekeit, és szembeszállnak az olyan forma felé való eltéréssel, amelyben a támogatás feltételei nem kizárólag a helyes kormányzásra vonatkozó kritériumokon alapulnak;
29. aggodalmát fejezi ki a gazdasági és társadalmi kormányzáshoz kapcsolódó kritériumok értelmezésére vonatkozóan; ellenzi, hogy gazdasági és társadalmi téren „rejtett kritériumokat” írjanak elő, és úgy véli, hogy az e területre vonatkozó jogszabályok és közpolitikák elemzése nem vezethet követelményekhez a liberalizáció és a dereguláció terén; javasolja, hogy adjanak a kormányzási profilokhoz a közszolgáltatások léteéhez és minőségéhez kapcsolódó kritériumokat; emlékeztet arra, hogy az AKCS-országoknak vagy AKCS-régióknak arra a végső döntésre vonatkozó álláspontja, hogy részt vesznek-e gazdasági partnerségi megállapodásokban (GPM) vagy sem, nem lehet kritérium;
30. kéri a Bizottságot, hogy tisztázza azt a döntéshozatali folyamatot, amely az alap ösztönző részének bontását meghatározza, és tegyen javaslatokat az Európai Parlament és a nem állami szereplők e területre vonatkozó tájékoztatásának biztosítására;

Regionális integráció, kereskedelmi támogatás és GPM

31. emlékeztet az EU arra vonatkozó kötelezettségvállalására, amely szerint évente 2 milliárd EUR összegre emeli a kereskedelemnek nyújtott támogatását, és e kiegészítő támogatás 50%-át az AKCS-országokra fordítja, ezt az emelést kiegészítő pénzeszközökből fedezve; kiemelt jelentőséget tulajdonít az EU kereskedelemnek adott támogatás terén vállalt kötelezettsége betartásának, továbbá kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy készítsen jelentést jelenlegi helyzetéről az EU és a tagállamok által a célkitűzés elérése érdekében tett kötelezettségvállalásokat illetően;
32. nyomatékosan kéri, hogy az integrált regionális programok (IRP) finanszírozásából igazságosan részesüljön minden AKCS-ország vagy AKCS-régió, függetlenül az államok azon végső választásától, hogy részt vesznek-e GPM-ekben vagy sem; szembeszáll az IPR-előirányzatok odaítélésénél a GPM-ben való részvételhez kapcsolódó feltételesség minden formájával;
33. ismételten kéri, hogy a partnerségi megállapodásokban az AKCS-országok gazdaságainak átalakításához kapcsolódó sajátos szükségleteket az EFA pótlólagos alapjai fedezzék;

Részvétel

34. hangsúlyozza, hogy az EFA mentesítésének Európai Parlament általi utólagos vizsgálata nem minősül elégséges demokratikus ellenőrzésnek, és kéri a Tanácsot, hogy amíg megtörténik az EFA-nak az EU költségvetésébe való integrálása, adjon számára intézményi hatáskört a nyomon követési és a programozásértékelési eljárás egészére vonatkozóan;

2008. április 23., szerda

35. sajnálatát fejezi ki a közösségi támogatás programozásában részt vevő szereplők szerepét meghatározó szabályok rendkívül homályos és kétértelmű megfogalmazása miatt (lásd a 617/2007/EK rendelet 2. cikkének (3) bekezdését); kéri, hogy az Európai Parlament, a nemzeti parlamentek, a helyi hatóságok és a nem állami szereplők képviselői vegyenek részt az EFA programozási, nyomon követési és végrehajtás-ellenőrzési folyamatában;

36. felkéri az EU-tagállamok és az AKCS-országok nemzeti parlamentjeit, hogy vegyék szigorú parlamenti ellenőrzés alá a végrehajtókat az EFA programozását illetően; kéri a Bizottságot, hogy győződjön meg arról, hogy a nemzeti parlamentekkel aktívan konzultálnak a stratégiai dokumentumok kidolgozásának és nyomon követésének valamennyi szakaszában;

37. megerősíti, hogy támogatja a KPK által a 2005. áprilisban tartott 9. ülészaka alkalmával kinyilvánított azon kérést, hogy az EFA előirányzataiból megfelelő részt fordítsanak a képviselők, politikai, gazdasági és társadalmi vezetők oktatására és politikai képzésére, annak érdekében, hogy szabad választásokon alapuló pluralista demokráciákban hosszú távon megszilárduljon a helyes kormányzás, a jogállamiság, a demokratikus szerkezetek és a kormány és ellenzék közötti együttműködés;

Nyomon követés és az eredmények értékelése

38. kéri, hogy 2010-ben konzultáljanak az Európai Parlamenttel, a nemzeti parlamentekkel és a nem állami szereplőkkel az EFA végrehajtásának féldíós felülvizsgálatáról, és hogy az Európai Parlamentet tájékoztassák a befektetési eszköz féldíós értékelésének eredményeiről;

39. elégedetten veszi tudomásul, hogy a Bizottság éves jelentést készít az EFA jogcímén nyújtott támogatás végrehajtásáról, amely jelentést továbbítja az Európai Parlamentnek; nagyobb gondossággal jár majd el ezen éves jelentés vizsgálatakor a támogatásnak a szegénység felszámolására gyakorolt hatásait és az MFC megvalósításához való hozzájárulását illetően; kéri, hogy a KPK-nak, a nemzeti parlamenteknek és a nem állami szereplőknek is továbbítsák ezt az éves jelentést;

40. üdvözlözi a Bizottság és az Európai Beruházási Bank (EBB) azon szándékát, amely szerint rendszeresen értékelni kívánják az eredményeket, megkülönböztetett figyelmet fordítva a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása vonatkozásában elért eredményekre, valamint be kívánják vonni „az összes érintett szereplőt, beleértve a nem állami szereplőket is a Közösség által nyújtott támogatás értékelésének szakaszába”, ami természetesen az Európai Parlament, a nemzeti parlamentek és az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés bevonásával jár; kéri a Bizottságot, hogy tisztázza, milyen szabályok szerint és milyen gyakorisággal készülnek majd ezek az értékelések;

41. hangsúlyozza, hogy válság vagy konfliktus esetén a parlamenti képviselők és a civil társadalom képviselőinek tapasztalata és szakértelme még inkább nélkülözhetetlen, és kéri a Bizottságot, hogy írjon elő a 617/2007/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdésében meghatározott különleges intézkedések elfogadása előtt e személyekkel folytatandó konzultációt;

A támogatás hatékonysága

42. elégedetten nyugtázza a fejlesztési támogatás hatékonyságáról szóló párizsi nyilatkozatra tett utalást, és sürgeti az EFA programozásának az említett nyilatkozat ajánlásaival történő összehangolását; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy egy kiegyensúlyozott, egyenlő felek közötti partnerség létrehozása az EU és az AKCS-országok között nem épülhet csupán az adományozók közötti koordinációra és harmonizálásra, hanem mindenekelőtt elő kell mozdítani a kölcsönös kötelezettségeket és a kétoldalú elszámoltathatóságot, különösen az irányítás terén;

43. arra biztatja a Bizottságot, hogy a gyakorlatban is valósítsa meg az e területen elért haladás szoros nyomon követésére vonatkozó szándékát, és készítsen külön jelentést a 2008. szeptemberi accrai csúcsertekezlet előkészítése keretében; kéri, hogy a támogatás hatékonyságának értékeléséről rendszeresen készítsenek jelentést, amelyet benyújtanak az Európai Parlamentnek;

44. elismeri, hogy a Bizottság által a kifizetések felgyorsítása érdekében tett erőfeszítéseknek köszönhetően javult jelentős mértékben az EFA végrehajtásának aránya; hangsúlyozza azonban, hogy van még előrelépési lehetőség e területen, és felkéri a tagállamokat, hogy ehhez aktívan járuljanak hozzá; kéri a Bizottságot, hogy negyedévenként készítsen kimutatást az Európai Parlament és KPK számára a pénzeszközök kifizetéséről;

45. teljes mértékben osztja azt a kifejezett szándékot, amely az EFA végrehajtása keretében nyújtandó támogatások kiszámíthatóságának fokozására irányul;

2008. április 23., szerda

Az afrikai béke támogatására irányuló eszköz

46. határozottan támogatja egy, az afrikai béke támogatására irányuló eszköz létrehozását, és kéri, hogy ezen eszköz igazgatási szabályai fejezzék ki az EU és az Afrikai Unió közötti politikai partnerség megerősítését, az új EU–Afrika közös stratégia iránymutatásaival összhangban;

47. hangsúlyozza, hogy az afrikai béke támogatására irányuló eszközt a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) egyik eszközének kell tekinteni, és hogy a DAC feltételei szerint az nem tartozik a fejlesztés területéhez; e tekintetben rendkívül sajnálja a Tanács 2006. április 11-i határozatát, amely a béketámogatási eszköz EFA általi finanszírozását írja elő;

48. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy írjanak elő más forrásból történő finanszírozást legkésőbb az afrikai béke támogatására irányuló eszköz finanszírozási eljárásának 2010. évi felülvizsgálatát célzó értékelés befejezéséig; kéri, hogy ezen értékelés keretében konzultáljanak vele;

49. kéri, hogy konzultáljanak az Európai Parlamenttel és a KPK-val a 2008–2010-es időszakra vonatkozó cselekvési programról és a pénzeszközök felhasználásáról szóló, a Bizottság által készített éves tevékenységi jelentésről;

Társfinanszírozások és az egyéb eszközökkel való koherencia

50. jóváhagyja a 10. EFA programozása által megnyitott lehetőséget a fejlesztési projekteknek a tagállamokkal vagy más adományozókkal való közös finanszírozására;

51. javasolja, hogy az EU más pénzügyi eszközei számára is nyissák meg ezt a lehetőséget, és ismételten kéri egy programozható és kiszámítható új pánafrikai pénzügyi keret létrehozását, amelyet az EFA-ból, a fejlesztési együttműködési eszköz tematikus eszközeiből és az európai szomszédosági politikai eszközökből fedeznek az új EU–Afrika közös stratégia megvalósításának finanszírozása és támogatása céljából;

52. kifejezi azon óhaját, hogy társfinanszírozással hozzanak létre közös AKCS-EU programokat annak érdekében, hogy közös válaszok szülessenek a nagy globális kihívásokra, mint amilyen például a világ közjavihoz való hozzáférés vagy az éghajlatváltozás, ekképpen járulva hozzá a Cotonoui Megállapodásban szereplő politikai partnerség megerősítéséhez;

*

* *

53. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságról szóló 2007. évi országjelentés

P6_TA(2008)0172

Az Európai Parlament 2008. április 23-i állásfoglalása a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2007. évi jelentésről (2007/2268(INI))

(2009/C 259 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács 2003. június 19–20-i thesszalóniki ülésének elnökségi következtetéseire, amelyekben minden nyugat-balkáni állam ígéretet kapott arra, hogy csatlakozhat az Európai Unióhoz,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek (ENSZ) Biztonsági Tanácsa 1993. április 7-i, 817(1993) számú és 1993. június 18-i, 845(1993) számú határozataira,